

“Šo realitāti ir ļoti grūti pieņemt”

✍ Līga Gabrāne, “Kurzemnieks”

Ukrainu dzejnieks, tulkotājs un režisors JURIS VITJAKS joprojām nav atcēlis savu biļeti lidojumam uz Rīgu, jo tā ir iespēja ticēt sapnī – kādu dienu būt Latvijā, uzturēties Starptautiskajā rakstnieku un tulkotāju mājā Ventspilī, darot darbu, kas ļoti patīk. Patlaban Krievijas armijas iebrukuma dēļ izbraukt no Ukrainas viņam nav atļauts. Rakstnieku mājā būtu jāierodas šomēnes. Vai un kad tas būs iespējams, pašlaik nevar pateikt.

– Pastāstiet par plāniem saistībā ar braucienu uz Latviju, uz Rakstnieku māju.

– Lasu rakstus, klausos radio ziņas, skatos mūsu prezidenta paziņojumus video formātā un saprotu, ka karš Ukrainā var būt ilgs. Man ir aizliegts šķērsot robežu un doties uz citām valstīm, taču ceru, ka kādu dienu, kad tas viss beigsies, es pavisam noteikti piedalīšos Rakstnieku mājas projektā.

– Ko plānojat darīt? Vai rakstīt grāmatu?

– Biju plānojis tulkot detektīvu “Zilā nakts” no ukraiņu valodas angļu valodā. Taču, ņemot vērā notiekošo, varētu tulkot ko citu – varbūt par karu Ukrainā. Tā var būt grāmata, manuskripts, eseja, raksts. Man jādara tas, kas šobrīd būtiski manai valstij un kas ļautu pasaulei vairāk uzzināt par Ukrainu un to, ko piedzīvojam. Tagad katru dienu tulkoju rakstus par bēgļiem, par karavīriem, par ikvienu, kurš grib aizstāvēt mūsu valsti. Cenšos darīt visu, ko šajos apstākļos varu.

– Jūs teicāt, ka Ukrainu pamest nedrīkst. Vai tāpēc, ka esat vīrietis?

– Es armijā neesmu tāpēc, ka veselības stāvoklis to neatļauj. Man ir dokuments, ka miera laikā neesmu armijai noderīgs, bet kara laikā varu būt karavīrs, kurš strādā ar dokumentiem. Mūsu valsti ir vairāki mobilizācijas viļņi. Tagad notiek otrs. Taču mans iesaukums būtu pēdējais – ceturtais. Es nezinu, ko gaidīt... Kopš kara sākuma atvēru sava dzīvokļa durvis tiem, kuriem nav, kur palikt. Lielākais skaits cilvēku, kuri pie manis uzturējās vienlaikus, bija septiņi. Cenšos būt noderīgs dažādos veidos, piemēram, izgatavojām kamuflāžas tiklus armijai.

– Tātad jūs jau savai valstij karā palīdzat.

– Jā, daru, ko varu, un vairākos virzienos. Palīdzu bēgļiem no Ukrainas atrast patvērumu citās valstīs, piemēram, Polijā, Itālijā. Palīdzu atrast transportu. Proti, es zinu – ja tagad nevaru būt karavīrs, varu palīdzēt citos veidos. Es tāpat kā mani draugi piedzīvoju vainas izjūtu par to, ka, iespējams, tas, ko savas valsts labā darām, nav pietiekami, taču turpinām darīt, ko varam, un varbūt pienāks laiks, kad darīsim vēl ko nozīmīgāku.

– Vai pareizi saprotu, ka atrodaties Ternopilā? Kā jūs raksturotu situāciju tur?

– Es šeit dzīvoju vairāk nekā desmit gadu. Uz šejieni pārcēlos tāpēc, ka sāku studēt universitatē. Par situāciju varu teikt: esmu laimīgs, ka te ir relatīvi mierīgi.

UKRAIŅI – VIENMĒR GAIDĪTI VIESI
Kopš Ventspilī atvērta Starptautiskā rakstnieku un tulkotāju māja, tajā regulāri uzturējušies ukraiņu rakstnieki, dzejnieki, tulkotāji. Patlaban tur viesojas ukraiņu tulkotāja Katerina Moskalenko. Saņemti vairāki jauni pieteikumi. Aprīlī, visticamāk, tur uzturēsies divi Ukrainas rezidenti.

Trauksmes sirēnas dzirdam katru dienu, dažbrīd bumbu patvertnē jāatrodas divas trīs stundas. Es neēju lejā uz pagrabu vai bumbu patvertni, jo psiholoģiski man šo realitāti ir ļoti grūti pieņemt. Arī palikt dzīvoklī nav vienkārši, jo ir liels risks, ka var notikt kas slikts, taču es ticu labākajam scenārijam. Esmu lepnis par savu pilsētu, jo tā kļuvusi par brīvprātīgo kustības štābu. Mēs varam palīdzēt dažādos veidos: gatavot ēdienu, ziedojumos savākt apģērbu, naudu un citas lietas, sniegt pajumti tiem, kam to vajag. Ļoti daudzi piedalās brīvprātīgajā kustībā. Hoteli un hosteli cilvēkus izmitina par velti, kafējnicas un restorāni gatavo ēdienu. Tas viss mūs iedvesmo darīt labus darbus, dod spēku un apziņu, ka esam stipri.

– Kā atceraties 24.februāri, kad uzzinājāt, ka Krievija iebrukusi Ukrainā? Vai pieļāvāt, ka kaut kas tāds var notikt?

– Tas ir ļoti sarežģīti... Es atceros: no rīta man piezvanīja mamma un teica, ka valsti izsludināts kara stāvoklis...

– Vai tas nebija jau dienu iepriekš?

– Nē, 23.februāri tika izsludināts ārkārtējais stāvoklis, bet 24. – jau kara stāvoklis. Kad mamma to pateica, es viņai atbildēju: “Tu kļūdies – ir ārkārtējais stāvoklis.” Un tad skatījos internetā un biju patiešām apjucis. Nevarēju noticēt, ka tas ir noticis. Torīt man bija jāceļas agri, jo interneta portālā, kurā strādāju un kas rakstīja par modes nedēļu un slavenībām, bija jāievieto raksts. Mēs sapratām, ka šis materiāls nekad netiks publicēts. Nezināju, ko darīt. Nezināju, kā reaģēt. Psiholoģiski ir ļoti grūti atcerēties to brīdi... Kijivai tajā laikā notika uzbrukums, un daudzi mani draugi atradās tur. Bija ļoti nomācoši domāt, ka, iespējams, es viņus vairs nekad nesatikšu. Tajās dienās daudz zvanīju draugiem, kolēģiem uz Kijivu, Harkivu. Bija depresīvi, smagi... Taču vienā brīdī sapratu, ka nedrīkstu ļauties depresijai, ka jāatrod spēks, enerģija un otra elpa. Un tā sāku meklēt dažādus ceļus, kā cilvēkiem palīdzēt.

Līdz tam biju ļoti aktīvs cilvēks, kas piedalās dažādos projektos, un vienā dienā sapratu, ka visi mani plāni vairs nevar tikt īstenoti. Un nezinu, kā dzīvot tālāk. Cenšos pieņemt citu realitāti, bet neesmu tai gatavs. Mani draugi ieteica sagatavot mugursomu

VIZĪTKARTE

Juris Vitjaks

◊ Ukrainu dzejnieks, tulkotājs, režisors.

◊ Ukrainas Rakstnieku savienības biedrs.

◊ Dibinājis literāro studiju “7 Hertz”.

◊ Uzņēmis astoņus mūzikas videoklipus, trīs īsfilmas.

◊ Tulkojis 14 grāmatas.

◊ Saņēmis Stepana Budnija balvu par dzejoļu krājumu “Purpura debesis”.

◊ Organizējis videopoēzijas konkursu “Monocle”.

◊ Izvirzīts Maksima Rilska balvai tulkošanā.

ar pašam nepieciešamākajām lietām, bet es neesmu to izdarījis.

Es piedalījos Britu padomes organizētos radošo producentuursos, kur katru dienu notika apmēram trīs stundu nodarbības. Turpināju tiešsaistes kursus apmeklēt pat tad, kad dzirdēju skanām sirēnas. Ikdienas rutīna, šis dažas stundas man palīdzēja, es teiktu, nesajukt prātā...

Kad tas viss sākās, pie manis bija kaķis no patversmes, kuru vajadzēja pieskatīt vienu nedēļu. Nu sapratu, ka šis kaķis paliks uz ilgu laiku.

– Vai Latvijā agrāk esat bijis?

– Nē, neesmu. Zinot, ka piedalīšos šajā programmā, skatījos video un bildes par Latviju, biju iedvesmots un patiešām vēlējos to visu redzēt dzīvē. Es jau sāku iztēloties, kā tas būs, kad uzturēšos Ventspils Rakstnieku mājā. Lasīju arī par to cilvēku pieredzi, kuri šeit bijuši rezidencē. Teicu draugiem, ka Ventspilī katru dienu iešu uz jūru. Uzzināju, ka te ir pieejamas dažādas zivis, un teicu, ka noteikti kaut ko pagatavošu. Tāpat es varētu pagatavot kaut ko no ukraiņu virtuves un pacienāt cilvēkus, kas būtu ieradusies no citām valstīm. Es patiešām sapņoju par to dienu, kad ieradīšos Latvijā...

– Ļoti ceru, ka sapnis piepildīsies.

Kas ir būtiskākais, ko jūs gribētu pateikt cilvēkiem Latvijā vai jebkurā citā vietā pasaulē?

– Pirmkārt, mēs esam ukraiņi un par savu valsti esam lepmi. Mēs esam uz demokrātijas, uz cilvēktiesību ceļa. Mēs arī respektējam citas kultūras. Un esam gatavi ieviest projektus un idejas, kurās dalīties ar citām valstīm. Veidot kultūras tiltus starp valstīm. Latvija un Ukraina ir tuvas, taču mēs noteikti varam daudz ko darīt, lai viens otru iepazītu tuvāk. Varam viens otru stiprināt un bagātināt. Kā redzam, tikai patiesa informācija un spēcīga kultūra var uzvarēt. Mēs vairs nedrīkstam pieļaut, ka izplatās nepatiesība. Otrkārt, vēlos pateikt, ka mēs, ukraiņi, esam suverēna nācija, kurai ir savas tradīcijas, valoda, vēsture, kuras gaitā ļoti daudz cilvēku mūsu kultūru darījuši stipru. Un to es vēlos pasaulei pateikt, arī realizējot dažādus projektus. ■

CIK DZIEDĀS UN DEJOS?

✦ Ieva Vilmane, "Saldus Zeme"

Pirms pusotra mēneša amatiermākslas kolektīviem atcēla gandrīz visus epidemioloģiskos ierobežojumus, kopš 1. aprīļa tādu vispār nav. Nu iespējams novērtēt vai vismaz precizēt to, cik ļoti pandēmija izretinājusi dziesmusvētku dalībnieku rindas.

Ārkārtējā situācijā bieži uzklauzīju satraukumu, ka pandēmija plosa amatiermākslu. Ir jātieks skaidrībā, vai tā tik tiešām noticis, jo pēc gada dziesmusvētku tradīcijai vēlamies atzīmēt 150. jubileju. Programmas galvenās līnijas jau skaidras, repertuārs – izvēlēts, taču svētku kulminācijas māksliniecisko līmeni noteiks kopkora un dejotāju saimes lielums un varēšana.

Saldus novada deju aprīņka virsvadītāji un Latvijas Nacionālā kultūras centra latviešu skatuviskā dejas nozares konsultatīvās padomes locekļi Santai Laurinovičai jautāju, ko pandēmija izdarījusi ar mūsu puses kolektīviem. Izvaicājot dziesmusvētku virsdiriģenti, Dobeles un Saldus novadu koru virsdiriģenti Māru Marnauzu, noskaidroju par situāciju koros. Savukārt no Saldus novada Lutriņu kluba jauniešu deju kolektīva "Vilks" dalībnieces Rigondas Kiršteinas uzzināju, kas mudina atjaunot pandēmijā izjukušu deju kopu. Galvenais secinājums: korona-virusa pandēmija nav vienīgā, kuras dēļ sarūk dziesmusvētku dalībnieku skaits; problēma ir daudz senāka.

ATVADĀS NO PIECIEM KOLEKTĪVIEM

S. Laurinoviča izmaiņas dejotāju saimē ilustrē ar diviem skaitļiem – 15 un 9. Pirmais rāda, cik Saldus novada deju kolektīvu piedalījās dziesmusvētkos 2018. gadā, otrs – cik kolektīvu gatavojas svētkiem 2023. gadā. Viņa precīzē: Saldus novadā zaudēti trīs jauniešu kolektīvi – Saldus tehnikuma "Rota", Lutriņu kluba "Vilks" un Blīdenes kultūras nama kopa –, kā arī vidējās paaudzes deju kolektīvs Blīdenē un Brocēnos.

"Redzam, ka pandēmija visvairāk

ietekmējusi kolektīvu skaitlisko sastāvu. Piemēram, prasība obligāti vakcinēties samazināja vadītāju saimi. Tajā brīvas vietas bija jau pirms pandēmijas. Sen pierādīts, ka bez vadītāja nav arī kolektīva," skaidro virsvadītāja. Viņa atklāj, ka epidemioloģisko prasību dēļ Saldus novadā vairs nestrādā divi deju speciālisti, savukārt viena kolēģe nesen beidza savu profesionālo darbību, bet viņas darbam turpinātāju neatrada. "Situācija tomēr nav bezcerīga, jo uzrodas arī pa kādam jaunam deju speciālistam," piebilda S. Laurinoviča.

Kolektīvi pāris nedēļās pieblīvējuši savu uzstāšanās grafiku, lai gan trūkst dejotāju. S. Laurinoviča rēķina, ka pēdējās divās sezonās zaudēts aptuveni 20 procentu dejotāju, pārsvārā vīrieši. Pirmie koncerti Saldus novadā atklāj, ka kolektīvi cits citam "aizdod" dejotājus vai arī uzstājas nepilnā sastāvā. Agrāk tādu ricību uzskatīja par nepieņemamu.

"Situācija uzlabosies, ja jaunajā amatiermākslas sezonā drīkstēsīm pilnvērtīgi strādāt. Gadā pirms dziesmusvētkiem koros un deju kolektīvos vienmēr bijis dalībnieku pieplūdums, šoreiz nebūtu jābūt citādāk," virsvadītāja paļaujas uz ilggadējiem procesiem, tomēr apzinās pandēmijas neatgriezeniskās sekas, "kamēr dejotāji nedrīkstēja mēģināt un uzstāties, viņiem radās citas intereses. Manuprāt, kultūras namu vadītājiem jānāk talkā kolektīvu vadītājiem un personīgi jāuzrunā katrs potenciālais dejotājs. Viņiem jāpalīdz izdomāt pasākumus vai akcijas, ar kurām atgūt zaudētus dejotājus un iegūt jaunus. Citādi brīnumu nebūs."

NOGRĀVA PAMATU – SKOLU KORUS

Pagājušā gada 4. septembrī Kurzemes dziesmusvētku 150. jubilejā Dobeļē izkristalizējās situācija Saldus un Dobeles novada koru aprīņka visos 15 koros, kā arī tuvākajos aprīņkos.

Kopkorī emocionālais pacēlums bija vispārākajā pakāpē, skanējums – augstā līmenī. Diriģenti atzina, ka bijis grūti noturēt dziedātāju uzmanību tiešsaistes mēģinājumos, taču ārkārtējā situācija nav pazudinājusi gadiem ieguldītu darbu.

"Redzam, ka atmaksājusies diriģentu atdeve, neraugoties uz pārslodzi, mazo atalgojumu un citām ikdienišķām problēmām," Saldus apkaimi raksturo dziesmusvētku virsdiriģente Māra Marnauza.

Pandēmijas dēļ zaudēts maz dziedātāju – katrā kori vidēji no trijiem līdz pieciem cilvēkiem; lielāks iztrūkums esot vīru balsu grupās. M. Marnauza uzsver, ka pandēmijā izšķirošs bija pašvaldības atbalsts kolektīviem. Saldus novadā koru mākslinieciskie vadītāji saņēma atalgojumu arī par attālinātu darbu, savukārt Liepājas pusē vairāki diriģenti pārtrauca strādāt, jo viņiem par mēģinājumiem zūmā nemaksāja. "Dobeles un Saldus aprīņki pandēmijas dēļ nezaudējam nevienu kori. Jau pirms pandēmijas Dobeles "Viesturzeme" neizturēja diriģenta maiņu, bet pēc novadu reformas divus mūsu korus pievienoja Kuldīgas novada koru aprīņkim," M. Marnauza skaidro izmaiņas statistikā.

Koru smagākā problēma, dalībnieku trūkums, ir sena, turklāt tā skar arī lielu pilsētu kolektīvus. Pagājuši laiki, kad Mežparka estrādi piepildīja daudzskaitlīgi kori, šobrīd tajā lielākoties kamersastāvi. Virsdiriģente skaidro, ka neatgriezeniskas pārmaiņas saistītas gan ar Latvijas iedzīvotāju skaita samazināšanos, gan ar izglītības sistēmas nevērību pret mūziku un kolektīvo dziedāšanu: "Pieaugušo kori saruka pamazām. Redzam ciešu saistību ar brīdi, kad dziedāšana skolas koros kļuva par izvēli. Cilvēks, kurš nav bijis skolas kori, tikai retos gadījumos var dziedāt pieaugušo kori, jo sistemātiskā un ilgā darbā nav attīstījis prasmi dziedāt daudzbalīgi."

Skolas skolēniem piedāvā plašas iespējas pilnveidoties – sportot, dejot, apgūt prasmes strādāt ar datoriem. Nav daudz tādu, kuri paši piesakās dziedāt kori. Skolās, kurās koris ir obligāta stunda, bērni izaug ar svarīgu atziņu: kolektīvā dziedāšana ir pasaulē aprīnnota vērtība un pamats Latvijas kultūras fenomenam – dziesmusvētkiem. "Atjaunojot skolu koros, pieaugušo kolektīvi kļūtu lielāki. Īpaši būtu jādoma, kā ieinteresēt zēnus, jo vīrieši koros dzied

aizvien mazāk," M. Marnauza satraucas par tālāku nākotni.

SABRŪK PĀR "CELMIEM"

Mākslinieciskās pašdarbības kolektīvu vieno ģimeniskas saites, un tās cilvēkus tik viegli neatlaiž – zina 20 gadu vecā Rigonda Kiršteina. Viņa izauga Saldus novada Lutriņu pagasta deju kolektīvos pie skolotājas Jeļenas Tarasovas. Iesāka skolēnu kolektīvā "Smaidīni", turpināja jauniešu kopā "Vilks". Visus gadus jauniešu kopai klājas labi, taču pagājušajā vasarā gājis kā pa celmiem. "Uz mēģinājumiem kāds vienmēr neieradās, tāpēc nevarējām sagatavoties koncertiem," Rigonda atklāj iemeslu, kādēļ "Vilks" izbeidza darboties.

Sezonas vidū meitene ievēroja Lutriņu kluba vadītājas Laimdotas Saulgriezies aicinājumu dibināt Lutriņu vidējās paaudzes deju kolektīvu. Ziņu laidusī garām, jo uzskatīja, ka ir par jaunu vidējās paaudzes dejām. "Vēlāk Laimdota mani personīgi uzaicināja uz pirmo mēģinājumu. Ļoti gribēju dejot, tāpēc aizgāju. Biju pārsteigta, ka ieradāmie tikai trīs, visi – "Vilka" bijušie dejotāji. Toreiz nolēmām, ka "Vilks" jāatjauno," atceras Rigonda. Kolektīva jaunā vadītāja Kristīne Treimane gandarīta par Rigondas aizrautību, jo viņa jauniešiem pastāsta par "Vilka" tradīcijām un paražām. Piemēram, katram, kurš mēģinājumā košļā gumiju, kolēģi jācienā ar konfektēm. Rigonda mudina citam citu atcerēties dzimšanas dienā. "Gribētos, lai šis sastāvs ir tikpat vienots, cik bija iepriekšējais. Kādreiz kopīgi izdomājam ballītes, mums bija atklātas sarunas, mēģinājumos daudz smējāmies. Šis "Vilka" sastāvs ir citādāks, taču svarīgākais, ka tam piemīt dejotprieks. Tas nozīmē, ka varam kļūt par savējiem," spriež jauniešu.

Jautāju, ko dara kolektīva agrākie dalībnieki. Ko nu kurš: kļuvuši par jaunajiem vecākiem, iegriezuši straujāku darba dzīvi, pārcēlušies uz pilsētu vai citu valsti, kāds kļuvis kūrts vai pievērsies jauniem hobijiem. "Mūsu vienotība izgaisa," Rigonda intonācijā ieskanas vilšanās. ■

Mūzika

◊ 1. maijā koncertzālē "Lielais dzintars" notiks Berlīnes Filharmonijas orķestra Eiropas koncerts un 140 gadu jubilejas atzīmēšana diriģenta Kirila Petrenko vadībā, dziedās mecosoprāns Elīna Garanča. Koncertu pārraidīs LTV 1.

◊ 3. maijā Rojas kultūras centrā notiks kultūras centra 60 gadu jubilejas pasākums "Ar lepnumu. Mēs".

◊ 4. maijā Talsu tautas namā izskanēs koncertprogramma "Sirds gaismā labu darīt". Piedalīsies Nacionālā teātra aktrise Dīta Lūriņa, pianists Māris Žagars, "Putnu balles" solisti Kristiāna Stirāne, Elvijs Bušs.

◊ 7. maijā Rojas kultūras centrā izskanēs Rojas mūzikas un mākslas skolas 55 gadu jubilejas koncerts "Brīnišķīgā satikšanās", kurā piedalīsies skolas absolventi, pedagogi, Ziemeļkurzemes kamerorķestris un kāds īpašs pārsteiguma viesis.

◊ 8. maijā Kuldīgas kultūras centrā viesosies komponists Raimonds Pauls ar koncertprogrammu "Pauls un Paula – Jauns vārds". Pie klavierēm Maestro, dziesmas dziedās Paula Saija.

◊ 14. maijā koncertzālē "Lielais dzintars" Liepājas Simfoniskā orķestra sezonas noslēguma koncertā Gintara Rinkēviča vadībā skanēs A. Bruknera un S. Prokofjeva mūzika, solists – pianists Daumants Liepiņš.

◊ 15. maijā laikmetīgās autormūzikas ciklā "Ma" koncertzālē "Latvija" vienīgo koncertu Baltijas valstīs sniegs kontrabasa un pūšaminstrumentu duets "Vega Trails" no Lielbritānijas.

◊ 27. maijā Liepājā atklās atjaunoto koncertdārzu "Pūt, vējiņi!". Koncertā "Atgriešanās" – Latvijas spilgtākie mūziķi, grupas un personības, arī maestro Raimonds Pauls.

◊ 29. maijā koncertzālē "Latvija" koncertā atzīmēs grieķu komponista Janņa Ksenaka simtgadi.

◊ 29. maijā Saldus Mūzikas skolā komponista Egona Valtera dziesmu albuma "Savādā meitene" prezentācija. Broceņieka jaunākajā izlasē iekļautas kompozīcijas ar dzejnieka Aleksandra Čaka vārdiem. Dziedās brāji Lauris un Krišjānis Valteri, kā arī Madara Orola un Uldis Veigurs.

Teātris

◊ 6. un 7. maijā Liepājas teātrī – Latvijas Nacionālā teātra viesizrādes "Puika, kurš redzēja tumsā" un "Oligarhs".

◊ 14. maijā teātra namā "Jūras vārti" Valmieras Drāmas teātra izrāde "Ilgu tramvajs". Tenesija Viljamsa lugas galvenās varones Blānšas lomā leva Puķe.

◊ 14. maijā 16.00 Talsu novada Spāres muižā būs novada amatiereteātru salidojums "Maijmetiens".

◊ 29. maijā Nīgrandes pagasta Kalnu kultūras namā Liepājas teātra viesizrāde "Nākamgad tai pašā laikā".

Mantojums

◊ 22. maijā Liepājā, Zvejnieku alejā, notiks Līvas ciema svētki un amata meistarū un mākslinieku tirgus.

◊ Līdz 19. jūnijam Livonijas ordeņa pili Ventspilī krājuma izstāde "Muzeja jaunieguvumi 2020–2021", kurā var iepazīt muzeja aizkulises – saistošākos un nozīmīgākos muzeja krājuma priekšmetus, kas nonākuši muzejā divu gadu laikā.

Māksla

◊ Maijā Kuldīgas novada muzejā skatāmas "Ūdens mistērijas" – tautas tēlotājas mākslas studijas "Kuldīgas paleta" darbi, kuros eļļas, akrila un akvareļa tehnikā iemūžināts ūdens maģiskais spēks un daudzveidība. Izstādē piedalās 21 studijas dalībnieks, vadītāja māksliniece Ieva Brence.

◊ Liepājas muzejā skatāma franču izcelsmes domātāja, kibernetiķa, nākotnes pētnieka, pasniezdzeja un mākslinieka Bernāra Sordē personālizstāde "Skats šodienā".

◊ Līdz 8. maijam Kapelleru namā Saldū Heršela grupas ciano-tipijas izstāde "Sajūtas CIANO". Autori: Aivars Rozenbahs, Anita Zīverte, Dace Lejēja, Zane Beģe-Begge un Solvita Spirģe-Sēne.

◊ No 29. aprīļa līdz 3. jūlijam Kuldīgas mākslinieku rezidencē mākslinieces Sabīnes Vernereres personālizstāde.

◊ 4. maijā Alsungas Amatu mājā mākslinieces Sanitas Ābelītes porcelāna darbu izstādes atvēršana.

◊ 28. maijā lebediķis Alsungā – suitu gaidītākie pavasara svētki ar līksmu dziedāšanu, senu un šodienas tradīciju izrādīšanu.

◊ 14. maijā Muzeju nakts Oskara Kalpaka muzejā Saldus novada Zirņu pagastā, uzstāsies vīru kopa "Vilki".

◊ Līdz 15. maijam teātra namā "Jūras vārti" Annas Baklānes darbu izstāde "Glezniecība". Sirreāli reālajā īstenības atspoguļojumā virmo teiksmaina noslēpumainība un ir jūtama pasakainā sapņaina noskaņa.

◊ Līdz 22. maijam Talsu novada muzejā apskatāma Mākslas dienu izstāde, kurā aplūkojami vairāk nekā 30 gleznotāju, grafiķu, fotogrāfu, keramiķu darbi. 14. maijā Talsos paredzēts Mākslas dienu brīvdabas sarīkojums.

◊ Līdz 19. jūnijam teātra namā "Jūras vārti" arhitekta un gleznotāja Elmāra Orniņa personālizstāde "Ar skatu no šķūņaugšas". Tikšanās ar mākslinieku 1. maijā.

◊ Līdz 3. jūlijam Livonijas ordeņa pili Ventspilī Latvijas Mākslas akadēmijas profesora, Audio-vizuālās mediju mākslas nodaļas vadītāja Jāņa Murovska darbu izstāde "Pavasara piezīmes".

◊ Līdz gada beigām Saldus novada bibliotēkā Vācijā dzīvojošās saldenieces Henrietas Buddes gleznu izstāde "Saldus laikmetu griežos".

Citas lietas

◊ 4. maijā Liepājā, Jāņa Čakstes laukumā, notiks Brīvības svētki. Būs orientēšanās spēles "Liepājas pēdas Latvijā" un koncerts, kurā muzicēs Zigfrīds Muktupāvels, Aija Andrejeva, Jānis Aišpurs, Tabita Balode, Jānis Ivuškāns u. c.

◊ 6. maijā Talsos būs novada Grāmatu svētki. Talsu Galvenajā bibliotēkā viesosies rakstniece un režisore Kristīne Želve.

◊ 14. un 15. maijā Skrundas svētki "Esi viens no...". Mātes un ģimenes dienai veltīts koncerts, gleznotāja Jāņa Lauvas izstādes atklāšana, Kuldīgas novada vokālo ansambļu sadziedāšanās, muzikāla izrāde bērniem "Pārsteigumu karuselis", uzstāsies amatiermākslas kolektīvi, koncertēs Aija Vītoliņa, Artis Šimpermanis un Māris Blāze, Dināra Rudāne, grupa "Dziļi violets" u. c.

◊ 29. maijā dārza svētki Jaunauces muižā. Tajos ciemiņi vienmēr lutināti ar muižnieku tērpu kopijām, laikmetu raksturojošu mūziku un deju paraugdemonstrējumiem, vēstures stāstiem un leģendām.